

введення даного виду доказу в нашу судову практику буде тривати ще довго. Хоча в іноземній судовій практиці сформовано інший підхід. Наприклад, Верховний Суд Канади у справі «R v Mills» встановив, що сама по собі електронна переписка є допустимим доказом, а тому і копія такої переписки, відображена на скріншоті, також має бути допустимим доказом [3].

Отже, підсумовуючи усе вище сказане, констатуємо, що на законодавчому рівні потрібно закріпити організаційно-правовий механізм подавання скріншоту як належного доказу. Наприклад, розробити вимоги щодо його належної форми.

Література

1. Господарський процесуальний кодекс України від 06 лист. 1991 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12#Text> (дата звернення: 03.05.2023).

2. Постанова Верховного Суду у складі Касаційного господарського суду у справі № 910/23556/17 від 01 квіт. 2020 р. URL: <https://verdictum.ligazakon.net/document/88572271?q=%22%D1%81%D0%BA%D1%80%D1%96%D0%BD%D1%88%D0%BE%D1%82%D1%83%22> (дата звернення: 03.05.2023).

3. Постанова Верховного Суду Канади від 2019 року. URL: <https://www.canlii.org/en/ca/scc/doc/2019/2019scc22/2019scc22.pdf> (дата звернення: 03.05.2023).

УДК 346.9(043.2)

Дувінг В.О., здобувачка вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Нецька Л.С., к.ю.н., доцент

РОЛЬ ГОСПОДАРСЬКОГО СУДУ У ПРОЦЕДУРАХ БАНКРУТСТВА

В Україні єдиними уповноваженими органами щодо розгляду справ про банкрутство є господарські суди. Провадження в справах про банкрутство є специфічним видом проваджень у господарському процесі через те, що традиційні господарсько-процесуальні інститути реалізуються в ньому по-особливому. Саме тому роль господарського суду у процесах банкрутства відрізняється від ролі суду в інших категоріях справ і заслуговує окремого розгляду.

Основними нормативними актами, що визначають повноваження господарського суду в справах про банкрутство є Господарський процесуальний кодекс України (ГПК) [1] та Кодекс України з процедур банкрутства (КзПБ) [2]. Статтею 20 ГПК визначено, що до юрисдикції

господарських судів належать справи про банкрутство, а КзПБ, даючи визначення поняттю «банкрутство» в статті 1, вказує, що «банкрутство – це *визнана господарським судом нездатність боржника відновити свою платоспроможність...*». Дані норми закріплюють статус господарського суду як основного органу, що здійснює провадження в справах про банкрутство.

У справі про банкрутство обсяг діяльності господарського суду значно ширший порівняно з іншими видами проваджень у господарському судочинстві, оскільки тут господарський суд здійснює не просто правосуддя, а займає становище керівного суб'єкта у справі про банкрутство. Особливу роль господарського суду у процесах банкрутства визначають спеціальні функції, які здійснює господарський суд у справі про банкрутство, окрім загальних. Такими функціями є контрольна та організаційна.

Суть судового контролю у справі про банкрутство полягає в усуненні судом порушень з боку учасників справи, недопущенні зловживань з їх сторони, нівелюванні негативних наслідків неправомірної діяльності арбітражного керуючого, боржника, кредиторів чи інших учасників процедури банкрутства. Об'єктами судового контролю у справі про банкрутство можуть виступати як дії чи бездіяльність учасників справи про банкрутство, так і різного роду акти – план санації, звіт ліквідатора, тощо [3, с. 107-108]. Здійснюючи провадження у справі про банкрутство, суд може виявити професійну невідповідність учасників справи і контрольна функція дає право господарському суду втрутитись у процес. Зокрема, суд може усунути арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) від виконання ним своїх обов'язків як за наявності клопотання учасників процесу (комітету кредиторів, органу, уповноваженого управляти державним майном), так і за власною ініціативою. Таким способом суд наглядає за дотриманням закону всіма учасниками процесу та реагує відповідним чином на будь-які порушення з їх боку. У зв'язку з цим варто говорити про особливу роль господарського суду у справі про банкрутство, коли суд є не тільки незалежним арбітром, але й активним учасником справи, який, спираючись на власні знання та досвід, може самостійно приймати важливі для справи рішення [4, с. 111].

Організаційна роль господарського суду у справі про банкрутство полягає в тому, що суд займає центральну роль у провадженні у справі про банкрутство, призначаючи арбітражного керуючого, визначаючи учасникам справи про банкрутство строки для вчинення відповідних процесуальних дій, спрямовуючи рух усієї справи про банкрутство. Справа про банкрутство зачіпає велику кількість інтересів: боржника (який хоче відновити свою платоспроможність або позбутися боргів), кредиторів (кожен із яких прагне отримати якомога більше задоволення

своїх вимог до боржника), держави (яка зацікавлена у збереженні боржника як суб'єкта господарювання). Тому суд в цій справі має правильно скерувати рух справи, щоб забезпечити баланс інтересів усіх вказаних учасників.

Таким чином, провадження у справах про банкрутство є самостійним видом судового провадження в межах господарської процесуальної форми, що характеризується наявністю особливого процесуального порядку розгляду справ, формуванням окремої категорії справ, існуванням специфічних цілей і завдань, особливим суб'єктним складом, тривалістю судового розгляду. Господарський суд виконує в цьому процесі важливу роль, оскільки є не просто неупередженим посередником, а й часто сам може із власної ініціативи приймати важливі для справи рішення. Саме такий комплексний характер відносин неплатоспроможності розширює повноваження господарського суду у цій категорії справ, щоб забезпечити баланс великої кількості інтересів суб'єктів, залучених до справи.

Література

1. Кодекс України з процедур банкрутства: Закон України від 18 жовт. 2018 р. № 2597-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2019. № 19. Ст. 74.
2. Господарський процесуальний кодекс України: Закон України від 06 лис. 1991 р. № 1798-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 6. Ст. 56.
3. Бутирська І.А. Функції господарського суду у справі про банкрутство. *Вісник господарського судочинства*. 2015. № 4. С. 106–111.
4. Масловський С.В. Повноваження суду першої інстанції в провадженні у справі про банкрутство. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 12. С. 108-112.

УДК 346.9(043.2)

Ємець В.В., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Нецька Л.С., к.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАНОВИЩА БОРЖНИКА НА СТАДІЇ РОЗПОРЯДЖЕННЯ МАЙНОМ

Банкрутство є інститутом, який дозволяє впливати на суб'єктів, які не можуть розрахуватися зі своїми кредиторами. Банкрутство надає таким суб'єктам можливість захистити свої інтереси та забезпечити можливість повернення заборгованості перед кредиторами. Проведення процедури банкрутства дозволяє зменшити ризик неплатоспроможності суб'єкта господарювання та захистити його від можливих негативних наслідків, як